यो हतः शिरसा छिन्नो मर्मभिर्निहतो हतः । अहतः कोऽपि नैवासीत् भीष्मे निघ्नति शात्रवान् ।
श्वेतः कुरूणामकरोत् स्वयं तस्मिन् महाहवे । राजपुत्त्रांस्तथोदारानवधीच्छतसंघशः ।
चिच्छेद रथिनां बाणैः शिरांसि शतसङ्घशः । साङ्गदा बाहवश्चैव धनूंषि च समन्ततः ।
रथिनो रथचक्राश्च रथारोहा रथानि च । क्षुद्राणि च महार्हाणि पताकाश्च विशाम्पते ।
हयौघाश्च रथौघाश्च नरौघाश्चेति भारत । वारणाः शतशश्चैव हताः श्वेतेन भारत । १८९५
वयं श्वेतभयात् भीता विहाय रथमुत्तमं । अपयातास्ततः पश्चाद्यत्र पश्याम ते धुरं ।
शरपातमपक्रम्य कुरवः कुरुनन्दन । भीष्मं शान्तनवं युद्धे स्थिता युद्धाय दंशिताः ।
अदीनो दीनसमये भीष्मोऽस्माकं महाहवे । एकस्तस्थौ नरव्याघ्रो गिरिर्मेरुरिवाचलः ।
आददानो रणे प्राणान् सविता शिशिरात्यये । गभस्तिभिरिवादित्यस्तस्थौ हेममरीचिमान् ।
स मुमोच महेष्वासः शरसङ्घाननेकशः । निघ्नन्नमित्रान् समरे चक्रपाणिरिवासुरान् । १९००
ते वध्यमाना भीष्मेण प्रजज्वलुः महाहवे । स्वयूथादिव ते यूथान् मुक्ताग्निमिव दारुणा ।
तमेकमुपलभ्यैको हृष्टः पुष्टः परन्तपः । दुर्योधनप्रिये युक्तः पाण्डवान् बह्वशोषयत् ।
जीवं तदुत्थितं त्यक्त्वा भयञ्च स महाहवे । पातयामास सैन्यानि पाण्डवानां विशाम्पते ।
प्रहरन्तमनीकानि पिता देवव्रतस्तव । दृष्ट्वा सेनापतिं भीष्मो वेगेन स समन्वयात् ।
स भीष्मं शरजालेन महता समवाकिरत् । श्वेतञ्चापि तथा भीष्मः शरौघैः समवाकिरत् । १९०५
तौ वृषाविव नर्दन्तौ मत्ताविव महाद्विपौ । व्याघ्राविव सुसंरब्धौ अन्योन्यमभिजघ्नतुः ।
अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य्य ततस्तौ पुरुषर्षभौ । भीष्मः श्वेतश्च युयुधे परस्परवधैषिणौ ।
एकाह्ना निर्दहेत् भीष्मः पाण्डवानामनीकिनीं । शरैः परमसंक्रुद्धः श्वेतो यदि न पालयेत् ।
पितामहं ततो दृष्ट्वा श्वेतेन विमुखीकृतं । प्रहर्षं पाण्डवा जग्मुः पुत्त्रस्ते विमना ह्यभूत् ।
ततो दुर्योधनः क्रुद्धः पार्थिवैः परिवारितः । ससैन्यः पाण्डवानीकमभ्यद्रवत संयुगे । १९१०
श्वेतो गाङ्गेयमुत्सृज्य तव पुत्त्रस्य वाहिनीं । नाशयामास वेगेन वृक्षान् वायुरिवौजसा ।
द्रावयित्वा चमूञ्चैव वैराटिः क्रोधमूर्च्छितः । आयातः स महाराज यत्र भीष्मो व्यवस्थितः ।
तौ तत्रापि गतौ राजन् शरदीप्तौ महाबलौ । अयुध्येतां महात्मानौ यथा वा वृत्रवासवौ ।
अन्योऽन्यन्तु महाराज परस्परवधैषिणौ । निष्टङ्क्य कार्म्मुकं श्वेतो भीष्मं विव्याध सप्तभिः ।
पराक्रमं ततस्तस्य पराक्रम्य पराक्रमी । तरसा पारयामास मत्तो मत्तमिव द्विपं । १९१५
आजघान ततो भीष्मं श्वेतः क्षत्त्रियनन्दनः । तं प्रत्यविध्यद्दशभिर्भीष्मः शान्तनवस्तथा ।
स विद्धस्तेन बलवान्नाकम्पत यथाऽचलः । श्वेतः शान्तनवं भूयः शरैः सन्नतपर्व्वभिः ।
विव्याध पञ्चविंशत्या तदद्भुतमिवाभवत् । प्रहस्य च रणे श्वेतः सृक्कणी परिसंलिहन्
धनुश्चिच्छेद भीष्मस्य दशभिर्दशधा शरैः । सन्धाय विशिखञ्चैव शरं लोमप्रवाहितं ।
उन्ममाथ ततस्तालं ध्वजशीर्षं महात्मनः । केतुं निपतितं दृष्ट्वा भीष्मस्य तनयास्तव । १९२०